

Calella – Llafranc - Tamariu

7 d'abril de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joon Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Ismael Porcar, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 13'08 Km. amb altures 13'26 Km. - Temps 4'24 h.

Desnivells: total 164 m. Acumulat 419 m. Cotxe: 100Km. Josep Roca i Ismael Porcar

Ens trobem als Ramassar a dos quarts de 8 del matí. Som puntuals i marxem per l'autopista A-7 cap a Calella de Palafrugell. Prenem la sortida 9A i anem cap a Palamós. Travessem Palafrugell i ens dirigim a Calella on aparquem arran de mar. Avui el dia no ens acompanya gaire. És un dia gris i anuncien pluges amb alguna tempesta. Comencem el nostre recorregut pels camins de ronda a les 9 del matí. Està marcat amb vermell i blanc i correspon al GR-92. Inicialment seguim la costa fins al port nàutic de Llafranc, on hi arribem al cap de 20 minuts. Travessem la platja i comencem la pujada del far de Sant Sebastià. És la pendent més forta del recorregut. Arribem al mirador Ramboia, situat al pla de Sant Sebastià, on hi ha una torre de vigilància, una antiga ermita i hostatgeria. Uns quans visitaran les restes del poblat ibèric dels indigest i l'ermita. Quan ens tornem a agrupar anem baixant per penya-segats amb sender molt ben marcat i en molt trajectes amb escales i baranes.

Al trobar uns indicadors que ens assenyalen la cala Pedrosa comencem el descens. El bosc està molt deteriorat, amb arbres tombats per la passada nevada. Trobem personal treballant-hi en els seu restabliment. Pel camí observem que han recuperat el sender apartant-ne els troncs que impediien el pas. A la cala Pedrosa hi ha una edificació tota ella recoberta amb còdols. Falten vint minuts per les onze i fem la parada per esmorzar

aixoplugats pel cobert de la casa. Pel camí ha plovisquejat, però només quatre guspies. El vent es fa notar. Quan arrenquem trobem una curta pujada amb escales en el seu inici. Després quan divisem la platja de Tamariu ens trobem un tronc que talla el pas, però tot seguit ens adonem que el GR baixa per les roques arran de mar. El seguim i les onades ens obliguen a córrer per arribar a la badia de Tamariu. A partir d'aquest moment prenem el PR-C 107 correctament senyalitzat. Comença per una carretera asfaltada i la pendent es fa notar. La deixem quan el camí inicia el retorn i prenem un camí que puja molt dret, que passa quasi pel cim del Puig Gruí. Iniciem el descens per una ampla camí de terra fins a la GIV 6542. Després trobem un trencall que seguirem fins a l'altura del dolmen de Can Mina dels Torrents que visitem i on fem la fotografia de grup. Seguim fins a Llafranc i després fins a Calella. Descarreguem les

motxilles, agafem paraigües i impermeables i passegem per la platja de Calella i el passeig sota la pluja.

Després prenem els cotxes i anem a les Palmeres, o conegut també com a Can

Quim, de Palafrugell a dinar. Ens costa trobar el camí però després de preguntar aparquem al seu pàrking privat. El restaurant està ple i ens serveixen com ens tenen acostumats. A la sobretaula decidim que d'aquí dues setmanes anirem a la cobejada Serra de Busa, sempre que tinguem informació convincent. La propera setmana sortirem a les 7 dels Gorcs per anar al Pla dels Aiats i Cabrera.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Joan Corbera i Ismael Porcar

